

Lucia Tkáčová: *Môj život nikto nežije*

kurátorský text

CZ

Výstava *Môj život nikto nežije* v G99 je samostatnou prezentací slovenské umělkyně Lucie Tkáčové. Autorka, známá svou angažovanou a kolektivní tvorbou, zde záměrně volí cestu na sebe zaměřenou se jako akt osobního, politického i uměleckého odporu. Vystupuje sama za sebe a zejména pro sebe. Přístupuje k radikálnímu obratu k introspektivní, autobiografické výpovědi, která vychází z jejích vlastních zkušeností se spoluzávislostí. Spoluzávislost je stav, kdy člověk žije životy druhých na úkor vlastního, zcela ignoruje své potřeby a své vlastní prožívání. U autorky tento stav vyvolalo vyrůstání v rodině zasažené alkoholismem. Klíčové aspekty tohoto tématu jsou často vyloučeny z veřejného diskurzu, protože řadě lidí způsobují diskomfort.

Výstava, koncipovaná jako rodinná konstelace (původně dramaterapeutické metody, která umožňuje nahlédnout a procítit skryté souvislosti a mechanismy mezi příslušníky určité skupiny), je pro umělkyni samotnou terapeutickým procesem, jenž reflektuje její vztah ke členům rodiny. Diváci mají možnost nahlédnout do jejího vnitřního světa, čímž se otevírá prostor pro zkoumání často nevyslovených následků užívání látky, která je v naší kultuře s hrdostí normalizována. Jednotlivé artefakty, byť působí skličujícím dojmem, v sobě paradoxně nesou důležité uvolnění a osvobození odhalením, zhmotněním a pojmenováním. Umění zde navíc slouží jako médium, které nabízí zážitek s potenciálem zahýbat těmi, kdo se nacházejí v komfortní zóně nezájmu, a současně uklidnit ty, kdo ji již opustili nebo se v ní nikdy nenacházeli. Tento umělecký přístup navazuje na feministické tvůrčí postupy, které poskytují možnost adresovat strukturální a skryté problémy a jejich internalizované podoby, které často ani nelze odhalit jinak než formou svědectví, přímým a osobním ztvárněním žité skutečnosti.

Viditelné často něco konkrétního zakrývá, což je podnětná skutečnost ve vztahu k vizuálnímu umění, která souvisí s výstavním cyklem *Your Addiction Is The Message* v G99, jehož je výstava Lucie Tkáčové součástí a v němž jsou zkoumány závislosti a únikové strategie v kontextu umění jako zdroje významů, které mohou být klíčové pro procesy změn v dnešním světě. Projekt Lucie byl vybrán na základě otevřené výzvy, k níž dodává: „*Keď som si na Artalku prečítala výzvu na projekt Your Addiction is The Message, udrel do mňa blesk. Presne toto potrebujem, hovorím si, presne toto mi pomôže.*“ Na členy a členky výběrové komise její projekt působil podobně znepokojivě, ale i nesporně podstatně. Práce na výstavě byla pochopitelně místy náročnou i osvobozující zkušeností jak pro umělkyni, tak pro její spolupracovnice a spolupracovníky a vznikala jako organický a neustále se vyvíjející proces, v němž jsou emocionální a fyzické výzvy interaktivně transformovány v osobních setkáních a vyprávěních, v otevřených dialozích s použitými materiály, ve vynořujících se významech a vzpomínkách do uměleckých objektů, které jej zaznamenávají a předkládají jako klíčový důkazní materiál zobrazující to, co není vidět.

Na výstavě spolupracovali: Katarína Bodnárová, Zuzana Bodnárová, Greta Grega, Katarína Chrústová, Ján Faltin, Šimon Kadlčák, Nico Krebs, Barbora Kurtinová, Jan Langer, Maryna Osipova, Tereza Pešková, Daniela Temcsáková, Pavla Temcsáková, Lucia Tkáčová, Barbora Trnková, Jozef Vančo

Tvorba Lucie Tkáčové, která zahrnuje uměleckou a kurátorskou tvorbu i psaní textů, vychází ze spoluprací – s lidmi a institucemi, materiály i místy. Nabývá různých forem, rozměrů a

médií: od textu přes pohyblivé obrazy, objekty, tapisérie až po imerzivní prostředí a sochy ve veřejném prostoru. Po letech angažované praxe a vyjednávání mezi politickým a poetickým potenciálem umění se obrací k vnitřnímu aktivismu a hledá možnosti, jak by umění mohlo působit paliativně na svět. Její spolupráce s Anettou Monou Chisa vedly k mnoha výstavám, mimo jiné v Art in General v New Yorku; na Banskej St a nici; na 54. Biennale di Venezia v Benátkách; v GAK v Brémách; v Galerii TIC v Brně; v KINDL v Berlíně; v Lentos Art Museum v Linci; v MeetFactory v Praze; v Migros Museum v Curychu; v MNAC v Bukurešti; v MUMOK ve Vídni; v Neuer Berliner Kunstverein v Berlíně; v Nové Synagoze v Žilině; ve Schirn Kunsthalle ve Frankfurtu; v Taipei Fine Arts Museum v Tchaj-peji; v TBA21 ve Vídni; v Turner Contemporary v Margate; ve Whitechapel Gallery v Londýně. V současnosti žije střídavě v Aténách v Řecku a na Slovensku.

Lucia Tkáčová: There's No One to Live My Life

Curatorial text

ENG

In her solo exhibition *There's No One to Live My Life* at Gallery G99, Slovak artist Lucie Tkáčová deliberately embraces self-interest as an act of personal, political, and artistic resistance, aligning with the socially engaged and often collective nature of her previous works. She performs as herself and especially for herself. She takes a radical turn towards an introspective, autobiographical account based on her own experiences of codependence. Codependency is a condition where an individual becomes overly reliant on others, often prioritizing their needs and emotions at the expense of their own well-being. In Lucie's experience, this was shaped by growing up in a family affected by alcoholism. In an attempt to avoid discomfort, discussions about codependency are often sidestepped, despite its widespread impact.

The exhibition unfolds as a therapeutic process for the artist herself and as a site for reflections on relationships with her family members inspired by the concept of Family Constellations. Viewers are offered a glimpse into her inner world, opening up a space to explore the often unspoken consequences of substance use, proudly normalized in Czech and Slovak culture. Paradoxically, the individual artifacts, though daunting in appearance, embody an important release and liberation through revelation, materialization, and naming. Here, art serves as a medium that offers an experience with the potential to entice those in a comfort zone of disinterest, while at the same time reassuring those who have already left it behind or have never found themselves within it. This artistic approach builds on feminist creative practices that provide the opportunity to address structural and hidden issues and their internalized forms, which often cannot be addressed otherwise than through witnessing—through direct and personal representations of lived reality.

The visible often masks deeper truths, a stimulating insight relevant to visual art. This idea connects to the exhibition series *Your Addiction Is The Message* at G99, of which Lucie Tkáčová's show is a part. The series explores addictions and escape strategies within art, examining how these elements can provide meaningful insights crucial for navigating change in today's world. Lucie's project was selected through an open call, which she describes with enthusiasm: *'When I read the call for the Your Addiction is The Message project on Artalk, it was like a lightning bolt struck me. This is exactly what I need; this is exactly what will help me.'* The selection committee was equally struck by the project's depth and significance. Working on the exhibition proved to be both a challenging and liberating experience for Lucie

and her collaborators. It evolved organically, transforming emotional and physical challenges through personal encounters and dialogues with materials. This interactive process gave rise to art objects that capture and present hidden truths, serving as key evidence of what lies beneath the surface.

In collaboration with: Katarína Bodnárová, Zuzana Bodnárová, Greta Grega, Katarína Chrústová, Ján Faltin, Šimon Kadlčák, Nico Krebs, Barbora Kurtinová, Jan Langer, Maryna Osipova, Tereza Pešková, Daniela Temcsáková, Pavla Temcsáková, Lucia Tkáčová, Barbora Trnková, Jozef Vančo

Lucie Tkáčová's multifaceted practice—spanning artistic creation, curatorial work, and text-based explorations—centers on collaboration, whether with people, institutions, materials, or places. Her work manifests across various forms and media, ranging from written texts to moving images, objects, tapestries, immersive environments, and public sculptures. After years of navigating the intersection between the political and the poetic in art, Tkáčová now turns toward a more introspective “inner activism”, investigating how art might offer a palliative response to the world's challenges. Her ongoing collaborations with Anetta Mona Chisa have resulted in a wide array of exhibitions at renowned institutions including: Art in General, New York; Baská St a nica Contemporary; the 54th Venice Biennale; GAK in Bremen, TIC Gallery, Brno; KINDL, Berlin; Lentos Art Museum, Linz; MeetFactory, Prague; Migros Museum, Zurich, MNAC in Bucharest; MUMOK, Vienna; Neuer Berliner Kunstverein, Berlin; New Synagogue, Žilina; Schirn Kunsthalle, Frankfurt; Taipei Fine Arts Museum, Taipei; TBA21, Vienna; Turner Contemporary, Margate and Whitechapel Gallery, London. She currently lives between Athens, Greece and Slovakia.

Trigger Warning: The exhibition explores alcohol addiction and its consequences in a suggestive manner. If you feel this topic may be distressing, please reconsider attending.